

Verslag van de Doornhammeke-wandeling (30 april 2026)

Oude Scheldemeanders vormen steeds een schilderachtig decor voor natuurliefhebbers. Zevergem is een pittoreske plek die op dat vlak vele troeven heeft. Het is één van de oudste oeverdorpen van het Scheldeveld waarvan de vroegste vermelding dateert van het jaar 964. Toentertijd noemde deze nederzetting “Sewaringhem” of woonplaats voor moerasbewoners omdat de rivier hier geregeld buiten haar oevers trad. Daarom organiseerde het wandelteam er een door twee gidsen van “Natuurpunt” begeleide tocht doorheen de stilte van de Scheldemeersen weg van het drukke autoverkeer, een absolute hotspot voor romantische en rust zoekende wandelaars. Zij vertelden vooral over de lokale flora en fauna want elk deelgebied heeft zijn eigen verhaal. Onder een zonnige hemel vertrokken voor een lusvormige tocht van 5,6 km in twee groepen die elkaar tegengesteld bewandelden een 40-tal NEOS-stapfanaten met een hart voor de natuur. De stoere wandelaars strikten de veters van hun schoenen stevig vast op de parking van horecazaak “De Ponthoeve” met gezellig buitenterras, ooit een landbouwbedrijf, alwaar vele parkeerplaatsen beschikbaar zijn. Ze flaneerden langs kleine, bijna vergeten weggetjes door de velden en beemden. De Scheldemeersen op linkeroever zijn een aaneenschakeling van kleine percelen die met knotwilgen zijn afgeboord. De natuurpracht van het landschap maken deze laag gelegen graslanden tot een biologisch waardevol biotoop met een schat aan fauna en flora. Veel weilanden met grazende koeien, talrijke soorten vogels en dompelaars met hun kuikens kwamen we op onze weg tegen. De bodem van de Scheldevallei was vroeger rijk aan klei. Gedurende honderden jaren en tot in het midden van vorige eeuw bestond hier in de streek daardoor een kleinschalige steenindustrie. De diverse steenbakkerijen die eertijds de handgevormde Scheldesteen maakten, zijn nu totaal verdwenen. De klei werd gewoon van de oppervlakte gegraven. Deze diepten hebben zich later gewoon gevuld met water zodat momenteel enkele kleiwinningsputten nog getuigen van dit vervlogen zware werkverleden. Ze zijn wel getransformeerd in idyllische natuurgebieden met een hoge biodiversiteit. Van een unieke ecologische waarde zijn ook de talrijke oude Schelde-armen als gevolg van de kanalisering van de Schelde gedurende de voorbije eeuwen. Ze zijn rijk aan vis en werden beschermde erfgoedlocaties. Als wandelaars genoten we van de schoonheid van dit stukje natuur. Vooral de weerspiegeling van het omringende plantenrijk in het water was zeer wijs. We struinden ook gedeeltelijk langs de trekweg waar vroeger, toen de scheepvaart nog niet was gemotoriseerd, paarden en mensen de schuiten voorttrokken. Via het beverbos waar bomen in de smaak vallen bij bevers, bereikten we het “Doornhammeke. De naam verwijst naar een “ham’ wat een hoefijzervormig aan het water gelegen weiland betekent. Opvallend waren de weelderige kleurschakeringen van ontluikend groen. We kruisten er het “Vredespad’. In de jaren ’80 van vorige eeuw woedde de koude oorlog in volle hevigheid. De grootmachten breidden hun arsenaal aan kernwapens uit. Ook in ons land werden tal van kernwapens geplaatst wat aanleiding gaf tot het ontstaan van diverse vredesbewegingen. Ook het kleine Zevergem liet zich niet onbetuigd en plantte 50 notelaars als teken van verzet tegen de kernbewapening en hoop op de toekomst. Naar traditie consumeerden we een koffie met lekkere pannenkoeken of een wafel en keuvelden nog wat bij over de zonovergoten namiddag. Met een blij en aangenaam gevoel keerden alle deelnemers huiswaarts.

Christine, verslaggever op afstand, Marijke en Lieve, clubfotografen